

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Jézus Szíve Plébánia havilapja

2017. augusztus

200 Ft

Interjú Kamill testvérrel, aki egy év után Szombathelyre költözött

„A hívő életben ki kell tartani”

- Kedves Kamill testvér, nagyon meglepett bennünket, hogy egy év után már tovább kell menned Zalaegerszegről, azt hittük jó ideig maradhatsz még. Kérhetted volna, hogy maradhass még? Hogyan éled meg ezt az áthelyezési döntést?

- Augusztus 8-án érkeztem Egerszegre, de még előtte a budai ebédlő falitáblájára – melyre mindenki felírhatta, hogy metől-meddig lesz távol – feljegyeztem, hogy: „2016.08.08-2026.08.08. Zalaegerszeg”. Így terveztem, de nem pontosan ez valósult meg. Első gondolatom az volt, hogy „Kell nekem mindenre igent mondani előre!”- de azután később az is eszembe jutott, hogy „Biztos ott is lesz valami FELADATOM, amit csak én tudok...”

- Sokféle szolgálatot végeztél a közösségünknek, mely területeket kedveltél leginkább és miért?

- Nagy örömöm volt a felnőtt katekumenek csoportjában, akikre minden évben rácsodálkozom: milyen különös utakon hívja Isten az embereket, s egy-két év alatt milyen utat képesek bejárni – Isten kegyelméből!

Szerdánként szerettem a jegyesek között megjelenni, pénteken az ifjúsággal jó volt néha társasozni, szombaton pedig sokat tanultam a katekézis csoportban.

- Tudom, hogy ilyet nem túl udvarias kérdezni, mégis megteszem: ha most nem helyeztek volna át Szombathelyre, milyen irányt folytattál volna szívesen a jövőben?

- Én legfontosabbnak tartom a plébánia közösségi életének fejlesztését, emberekkel közösen gondolkodni a plébánia jelené-

ről és jövőjéről, hiszen nagyon fontos, hogy ne csak a régi struktúrákat tartsuk fenn: „mert így szoktuk”, hanem keressük a Szentlélek vezetését, hogy a mi korunkban milyen irányokat szeretne mutatni nekünk.

- A legutóbbi felnőtt katekumen csoport felkészítéséhez, és a jegyes kurzushoz is civil segítőt kértem magad mellé, pedig biztos egyedül is ment volna. Miért döntöttél így?

- Nem, egyedül nem ment volna! Tanúságtételt, teológiai előadást magam is meg tudtam volna

tartani, de a segítőkre, családokra szükség van. Olyan szempontokat, érzéseket, gondolatokat, tanúságokat tudnak oda-tenni, amit én nem, de amire szerintem nagy szükségük van a fiataloknak. Ez egyaránt igaz akkor is, ha sikereiket, vagy kevésbé sikeres dolgaikat osztják meg.

- Egyszerű, tartalmas, rövid szentbeszédeid sokunkat megérintett. Vannak-e példaképeid ezen a területen, akik-től ezt a stílust tanulod?

- Természetesen mindenkitől lehet valamit tanulni: jót is, kevésbé jót is. Legtöbbször Jézustól lehet tanulni, utána rendtársaimtól, akik már hosszabb ideje végzik ezt a nem könnyű szolgálatot. Azt mindig szem előtt tartottam, hogy „én nem ők vagyok”, mert nekem nem őket kell követnem, hanem Szt. Ferenc példájára Krisztust. Könyvtárosként, könyvszerető emberként sokat olvasok – nemcsak történelmi témájú könyveket, hanem szépirodalmat is. Néha jó idézni olyanoktól, akik már előbb, vagy jobban meg tudták fogalmazni a bennem lévő érzéseket, vágyakat. De sokat formál az emberen egy olyan mű, amit nem fogok prédikációban idézni, csak a szókészlet, fogalmazási stílus hat rám: pl. most Márai Sándor: Az igazi c. könyvét olvasom. Korábban Bán Mór: A Hunyadiak c. 8 kötetes munkáját olvastam.

- Igen, könyvtárosi múltad, kutatási, rendszerezési igényed már érkezéskor megmutatkozott. Megosztanád-e velünk, hogy milyen terüle-

ten végeztél ilyen jellegű munkákat itt a plébánián?

- Mindig kapcsolódtak valamilyen eseményhez: pl. Szt. László király trónra lépésének évfordulója kapcsán írtam egy cikket róla: László királynak vitéz lovagsága, avagy hogyan lett a pogány Vajk unokája szentté lovagkirállyá, melyet elő is kellett adnom a Professzorok Batthyány Körében. Amikor fatimai zárándoklatra készültem, akkor ebben a témában olvasgattam-írtam részletesen. Közben megjelent a jászberényi rendházunk története 1925-1950 között c. cikkem a berényi várostörténeti kötetben.

Most a végéhez közeledik Plébániánk történetének megírása: sajnos csak 1925-1950-ig tudtam megírni egy év alatt, de már elkészült a statisztikai adatok összegyűjtése és – Bangó Magdolna statisztikus révén – az adatok elemzése (1942-2000). Egy külön fejezet a rendházban lakó testvérek beosztása (1926-1950) és rövid életrajzuk. Hát ezekkel ennyire jutottam, de többet meghagyom a plébánia többi lelkes kutatójának.

- Több alkalommal is megörvendeztetted bennünket a citerajátékkal, amiért hálásak vagyunk! Ezt a hangszeret már ferencesként választottad? Volt-e alkalmad eleget gyakorolni, vagy csak ritkán vehetted elő a hangszeret? Más hangszeren is játszol?

- 1989-1990-ig, amikor szakmunkásképzőbe klarinétozni tanultam, de nem túl sok sikerrel, már ami a tanáraimat illeti, egyikük el is hagyta a Pálosi Zeneiskolát. Nem volt az

én stílusom, csak akkor örvendtem fel, amikor egy-egy népdalt kellett eljátszani, gyakorolni. 37 évesen szerettem volna valami olyan hangszer keresni, amely lehetővé teszi, hogy a népdalok kísérése közben énekeljek is (ez ugyanis a klarinétozás közben elég nehéz). Mivel 15 évesen a televízióban láttam egy citerazenekart, ami nagyon megörvendeztetett, így ezt választottam. Interneten utánanéztem, hogy hol is lehetne megtanulni citerázni? Van-e Szegeden citerazenekar? Nem jutottam sokra.

Mígnem a nyári táborok felé terelődött a figyelmem, de csak az ópusztaszeri népzenei tábor időpontja volt megfelelő, s ott Micsik Béla törökbecsei kántorhitoktató-népzene-szerelő-citerakészítő volt az oktató. Már előre facebook-on felvettem vele a kapcsolatot: vajon fogad-e kezdőket, vagy csak a kiírt Dél-Alföld dalait taníthatja? Igenlő választ kapva, mentem el a táborba, ahol sok öröm ért, de néhány nap szenvedés is rám tört, hiszen a klarinét zeneiskolai oktatása, és a népi citerajáték tanítása ég és föld! Pl. régi citerások nem ismerték a kottát, másik probléma volt, hogy a jobb kéz és a bal kéz eltérő mozdulatokkal dolgozik, ezt valahogy az agyban össze kell hangolni!

Azóta, ha van módom, akkor szívesen visszajárok oda: a jó társaság miatt. Ha nem jó az időpont, akkor keresnem kell másik táborot, mint idén Báránodot! De nem bántam meg: kiváló embereket, kiváló oktatókat, remek zeneszerető társakat ismerhettem meg. Későbbiekben Tari Antaltól tanultam, de

dicséret illeti a Margaréta Cite-
razenekart és vezetőjét Bolla
Katit is, akik elviseltek. Idén a
Válicka zenekar tagjaival, és
Nagy Kata vezetővel játszhat-
tam, tanulhattam együtt - saj-
nos nem annyit amennyit sze-
rettem volna. December 24-én
a pásztorjáték énekeit is kísér-
hettem citerán, 25-én a reggeli
mise után pedig, mind a kla-
rinétot, mind a citerát elővehet-
tem, és közösen énekeltünk a
mise résztvevőivel karácsonyi
dalokat: ezúton is köszönöm
Bíró Ferenc kántor úrnak a
támogatást.

**- Ittléted alatt sokat foglal-
koztál a plébániai weblappal
is, nagyon látszott az ebben
való hűséged is. Az interne-
tes evangelizációról mi a vé-
leményed?**

- Az internetet sokat lehet szid-
ni, főleg azoknak, akik csak
hallomásból a hátrányait han-

goztatják. Azonban a mai világ-
ban az emberek elérésének e-
gyik eszköze, még egyszer hang-
súlyozom nem cél, csak egy
eszköz! Eszköz arra, hogy utána
személyesen is találkozzunk,
személyesen is elbeszélgessünk,
tehát ha eszköznek, lehetősé-
nek tekintjük, de másik felét
nem hagyjuk el, akkor jó úton
járunk. Pál apostol a piactéren
hirdette az evangéliumot, mai
világunkban meg kell keresni a
modern kor „piactereit”.

**- Látsz-e olyan szükséglete-
ket itt a városban, a plébá-
niai életünkben, melynek ér-
demes lenne a továbbiakban
több figyelmet szentelni?**

- Jó lehetőségnek látom – a
Stróber László atya által elindí-
tott, a Szent Család Óvodában
meghirdetett Szentlélek Szemi-
náriumokat, Új Élet Krisztus-
ban Kurzusokat, melyekből min-
den plébánián új közösségek

szülehetnek, integrálva részt-
vevőket katekumen, családós,
vagy egyéb plébániai kisközös-
ségekbe, akik aktív alakítói le-
hetnek az egyes plébániák jele-
nének és jövőjének egyaránt.

**Üzensz-e valamit a plébániai
közösség tagjainak?**

Sok hívő, kedves családot, kö-
zösséget, embert ismerhettem
meg. Ebben a hívő életben ki
kell tartani, kitartani a szent-
ségimádásokban, közös zsolozs-
mákban, és a közösségi életben.

*Köszönjük, hogy megosztottad az
újság olvasóival mindezeket. Vissza-
tekintve az elmúlt esztendőre, sok-
sok szolgálatot, meghallgatást, ked-
vességet, figyelmességet, humort kap-
tunk Tőled, melyekért hálások va-
gyunk. Isten bőséges áldását kérjük
életedre, papságodra, szerzetességed-
re, és bármikor örömmel várunk visz-
sza Zalaegerszegre!*

Péter Árpád

„Az igazi öröm **szenvetések között is tud ragyogni...**”

Fotó: Pezzetta Umberto

Családi nappal és püspöki szentmisével ün-
nepelte a Porciunkula-búcsút a zalaegerszegi
ferences közösség. Székely János, a Szombat-
helyi Egyházmegye nemrégiben kinevezett
püspöke homíliájában az öröm isteni forrá-
sáról beszélt.

A Porciunkula-búcsút annak emlékére tartják
augusztus 2-án, hogy miután Szent Ferenc 1207-
1208 között helyreállította, ezen a napon szentel-
ték fel újra az Assisiben álló Porciunkula (eredet-
ileg Angyalos Boldogasszony)-kápolnát, amit a
VI. században emeltek.

Szent Ferencnek egy alkalommal a kápolnában
megjelent az Úr Jézus és a Szűzanya, és arra biz-
tatták, kérjen valami nagy kegyelmet. Ferenc azt

*Kézműves foglalkozás a családi napon, a rendház udvarán.
Orsós Bernadett az elkészült művet mutatja*

kérte, aki ezen a napon meglátogatja ezt a kápol-
nát, teljes búcsút nyerhessen. Krisztus a rendki-

vüli kérést helybenhagyta, Ferencet pedig III. Honorius pápához utasította, aki 1216-ban a szenvedő lelkekért is felajánlható teljes bűcsút engedélyezett azoknak, akik a fölkeresik a Porciunkula-kápolnát, gyónnak, áldoznak és imádkoznak a pápa szándékára. Később, 1622-ben XV. Gergely pápa az összes ferences templomra kiterjesztette a Porciunkula-bűcsút.

Horváth Csaba korongozni tanítja Baranyai Richárdot, Simon Martin kezében pedig már ott a kész alkotás

A Jézus Szíve Ferences Plébánián – a hagyományok szerint – családi napra várták a híveket Angyalos Boldogasszony ünnepén. A rendház udvarán a fiatalok kézműveskedhettek, s különböző állomásokat végigjárva versenyezhettek is; a legügyesebb családok az ünnepi szentmisét megelőzően ajándékot kaptak.

Székely János, a Szombathelyi Egyházmegye 16. püspöke szentbeszédében felidézte, az angyali köszöntést az Evangélium eredeti szövege alapján így kellene fordítanunk: örvendj, Mária, örülj, Mária!

Az ötéves Horváth Ármán Ciprián hatalmas szappanbuborékot fúj

- Az Úristen újra és újra parancsolja nekünk, hogy örvendjünk – folytatta a főpásztor -, a Biblia tele van ezzel a parancssal. Azt halljuk, az Úrban való öröm a ti erősségetek, Pál apostol azt mondja: örüljete az Úrban szüntelenül. Néha talán úgy tűnhet, ez az egyik legnehezebb bibliai parancs, talán sokkal könnyebb elkeseredni, szomorkodni, kétségbeesni, és nehezebb szívből, őszintén örülni. Az emberi élet menthetetlenül töredékes, újra és újra átéljük a teljesség, a boldogság, a harmónia hiányát, talán az ember számára sokkal természetesebb a szomorúság, mint az öröm.

A megyéspüspök szerint a Biblia két nagyon megdöbbentő dolgot tanít az örömről. Az első az, hogy az öröm mindenekelőtt Isten tulajdonága, Isten az, aki örül. Úgy mondja a Szentírás, örül az Úr az ő műveinek, ujjongjon az ég, örvendjen a Föld az Úr előtt, mert eljön. - Mindenekelőtt Isten az, aki boldog, ő a lét teljességében él: Atya, Fiú és Szentlélek örök szeretetében, tökéletes önátadásban – magyarázta Székely János.

Székely János püspök a szentmisét megelőzően gyóntatott és előadást is tartott a híveknek (képünkön)

- Az öröm mindenekelőtt Isten tulajdonsága, s nekünk, embereknek akkor lehet ebben részünk, ha befogadjuk Istent, ha Isten közénk jön, ha bennünk lakást vesz. Igazi öröm Isten teljessége nélkül, az ő érkezése nélkül nincs, se a családokban, se a világban. Az öröm, a teljesség igazi forrása Isten, az emberi szívet semmi más nem tudja egészen betölteni, csak ő.

S hogyan tudjuk befogadni Isten örömét? Erre a kérdésre a megyéspüspök – mint mondta, azért, mert ferences ünnep van -, Szent Ferenc életéből hozott. példát. Ferenc nagyon gazdag, nem rossz-

lelkű, de főleg a mulatozásnak, a szórakozásnak élő fiatalember volt, aztán egy csatában fogságba esett, Peruggia börtönébe került, ahol megbetegedett. Élet és halál között váltotta ki őt drága pénzen az apja, s miközben haldokolva, otthon a betegágyán feküdt, megfordult a fejében, milyen szörnyű lenne így meghalni, hiszen egész addigi életében semmi igazán jót nem tett, csak szórakozott, önmagának élt. Aztán lassanként felépült, és egy alkalommal kilovagolt Assisi domboldalára, ahol szembejött vele egy leprás koldus. Ferenc mindig retteget a leprások sebeitől, félt, hogy megkaphatja ezt a szörnyű betegséget. Ám ekkor egy titokzatos hangot hallott, amely szíve mélyén azt mondta, Ferenc, szállj le a lóról, és öleld meg ezt a beteg embert. Így tett. Halála előtt pedig, amikor visszaemlékezett erre a pillanatra, azt mondta a testvéreknek, akkor ami addig keserűnek tűnt, édessé lett, ami addig elviselhetetlenül nehéznek tűnt, az könnyűvé lett.

- Ferenc megtapasztalt egy olyasfajta boldogságot, amit addig nem ismert – emelte ki Székely János.

- Addig ismerte a szórakozás örömét, most megtapasztalta a szeretet boldogságát. Istent az az ember tudja befogadni, aki szeretetben él, Isten az örök szeretet, és az az ember tudja őt befogadni, aki leszáll a magas lóról, képes odalépni férjéhez, feleségéhez, megbocsátani, újrakezdeni, aki be tudja látni a maga botlását, bűnét, tud bocsánatot kérni, odalépni a szegényhez, a gyengéhez, a szenvedőhöz. Mennyire fontos lenne a gyerekeket és a fiatalokat erre tanítani, nem elsősorban kényeztetni őket, nem egy kipárnázott, virtuális gyermekkort adni nekik, hanem megtanítani őket a szív jóságára, a nagylelkűségre, az önfeláldozásra. Egy gyerek akkor tud majd felnőttként boldog lenni, ha megtanulja azt, hogy szeressen, adjon, hogy a házastársának megbocsásson, s képes legyen újrakezdeni. Igazi boldogság csak Istentől jön, és csak a szerető emberi szív tudja befogadni.

A Biblia egy másik megdöbbentő dolgot is tanít az örömről, jelentette ki a megyéspüspök, mégpedig azt, hogy a szenvedés és az öröm egyáltalán nem zárja ki egymást. A legtöbb mondat, amelyben a Biblia az örömről beszél, olyan helyzetben hangzik el, amikor valaki nagyon szenved. Pál apostol Filippiben börtönben volt,

élet és halál között, halálos ítélet lebeg a feje felett, és ekkor írta: örüljetek az Úrban szüntelenül. Azt mondta, minden szomorúságomban túlrad bennem az öröm. Szent Péter pedig így fogalmazott: ne lepődjete meg azokon az égő fájdalmakon, amik osztályrészetekül jutnak, hanem ujjongva örüljete, mert Isten lelke, a dicsőség lelke lebeg fölöttetek.

- A Biblia arra tanít, hogy a szenvedés nem akadálya az Istentől kapott örömnak, az öröm nem egyszerű jó érzés, nem egyszerű élvezet, annál sokkal mélyebb. Az igazi öröm abból fakad, hogy szeretetben élek, Istenben élek, az a béke tölti be a szívemet, amit senki nem vehet el tőlem, amit csak Isten tud adni. Az igazi öröm szenvedések között is tud ragyogni, élni, győzni, Krisztus húsvéti győzelme ez, az igazi öröm átragyogja nagypéntek sötétségét. Adjunk hálát azért, hogy ismerhetjük Isten örömét, békéjét, teljességét, befogadhatjuk őt, kérjük azt, hogy ez a békelesség töltse be családjainkat, társadalmunkat és az egész világot – zárta szentbeszédét Székely János megyéspüspök.

Sokan eljöttek. Hívek Székely János püspök előadásán

Varga Livia

A Szűzanya szemei könnyben áznak

A Nógrád megyei Pásztón két Szűzanya-szobor is könnyezik

Ha égi édesanyánk sír, annak mindig oka van. Üzen nekünk. Márpedig a Nógrád megyei Pásztón az elmúlt hetekben két Szűzanya-szobor szemébe is könnyek gyűltek. Erről Grácián atya vezettette zarándokcsoportunk a közelmúltban maga is meggyőződhetett.

- Ha felerősödnek a bajok a világban, az országban, a családukban vagy a lelkünkben, figyeljünk arra, mit üzen a Szűzanya – szóban vagy jelzéssel. Ha szomorú, akkor fel kell vidítani, hogy lássa a szeretetet, az imádságot, az Istenhez való tartozást – fogalmazott a jelenség kapcsán Grácián atya. - Vissza kell térni a gyökerekhez és az ellencselekedeteket gyakorolni. Sokat imádkozni. Régen, a harangszókor reggel, délben és este elmondták az emberek az Úrangyalát. Tegyük így mi is, és mondjuk el mellé a Szent Mihály-imát, s imádkozzuk gyakran, lehetőleg naponta a rózsafüzért is.

A harangszótól, folytatta a plébános, megretten az ördög, mert az Isten dicsőségét jelzi. Az ördög pedig nem tudja elviselni, ha valaki Istent dicsőíti, ha letérdel vagy azt mondja: Ave Maria. Ebbe beleremegnek a pokol falai.

Egerszegi hívek a Rosa Mystica-szobornál

Fénylik a könnytől a Rosa Mystica-szobor szeme

Nos, a zarándokbuszról minden bizonnyal elvesztve menekült az emberiség ősellensége, hiszen ahogy az ajtók záródtak, felcsendült az Úrangyala, s a rózsafüzérek is nagyon hamar előke-rültek. Az első kisebb csodákra nem is kellett sokáig várni, hiszen a több helyütt is bedugult autópályán szinte idővesztés nélkül haladtunk át.

- Fontosnak tartom annak megállapítását, hogy a Mária-jelenések gyakoribbak, mint gondolnánk – hangsúlyozta egy szakértő a buszon nézett, Szűzmária-jelenéseket bemutató dokumentumfilmben. Később aztán erről mesélt Grácián testvér is.

- Pásztón a sekrestyés vette észre még június végén, hogy könnybe lábadt a temetőkápolnában lévő Rosa Mystica-szobor szeme, majd másnap a másik Mária-szobor is könnyezni kezdett – osztotta meg velünk az ottani plébánostól kapott információt Grácián atya. - Úgy tűnik, a Szűzanyának terve van azon a vidéken, a Mátrában – tette hozzá, majd néhány évtizedet visszaugorva az időben, felidézte: 1947 júniusában az olaszországi Montechiariban egy többgyermekes édesanyának, az ápolónőként dolgozó Pierina Gillinek jelent meg a Szűzanya, felfedve előtte az ő nagy fájdalmát. Rosa Mysticának, azaz Titkosértelmű Rózsának nevezte magát, ahogyan a lorettói litániában neveztetik. Három tör volt a mellében, amely aztán három rózsává változott: a

fehér az imádságot, a piros a szeretetet, az arany az engesztelést jelképezve. Kérte, hogy július 13-ától a Rosa Mystica ünnepe, a jelenések tiszteletére pedig minden hó 13-án Mária-nap legyen. Ezeken a napokon zárva lesznek a pokol kapui, ígérte, majd „Éld a szeretetet” - így köszöntötte Pierinát.

- Érdekes egybeesés, hogy ezzel egy időben, 1947-ben a Mátrában, Fallóskúton, mely korábban a ma Pásztó részét képező Hasznoshoz tartozott, is megjelent a Szűzanya egy parasztasszonynak, Sánta Lászlóné Klára néninek – mesélte Grácán testvér. - Azt kérte, keresse meg a forrást a hegyekben, mert az nagy segítsége lesz az embereknek. Csodatevő forrás lesz, amely azok számára, akik hittől közelítik meg, testi-lelki gyógyulást ad, ígérte a Szűzanya. Klára asszony elmondta az égi kérést durva, iszákos férjének, s rávette őt, hogy tegyenek a Szűzanya kedvére: keressék meg a forrást. Végül a férj találta meg, aki ennek hatására teljesen megváltozott. 1948 tavaszán a Szűzanya újra megjelent Klára asszonynak és azt kérte, hogy épüljön kápolna a forrás mellé, ahol az azt felkeresők imáikban megnyugvásra lelnek. Ez is egy figyelmeztetés az embereknek, hogy keressék a csendet, többet imádkozzanak és forduljanak a Jóisten felé – emelte ki a plébános.

A kápolna 1948 decemberére felépült, s a leírások szerint Fallóskúton a Szűzanya közbenjárására számos imameghallgatás történt. Sántáné - minthogy tevékenységét a kommunista rendszer károsnak és veszedelmesnek tekintette - kétszer, összesen 21 hónapot töltött kivizsgálás, illetve gyógykezelés céljából ideggyógyintézetekben, hol lelkileg és testileg is sokat szenvedett, de „téveszméi” feladását nem tudták elérni az orvosok. Az egyház a kápolnát a hozzá tartozó földterülettel együtt 1987 őszén vette át, és ezzel megkezdődött Fallóskút búcsújáráshellyé való kiépítése, olvasható a Mátrát bemutató információs oldalon.

Grácián atya szólt arról is: Magyarországon ez idáig két könnyező Szűzanya volt – a győri és a máriapócsi. S a fatimai jelenés 100 éves évfordulóján ezekhez csatlakozott a pásztói. Tavaly pedig Kárpátalján, a máriapócsi Szűzanya-kegkép másolata könnyezett.

- Amikor egy édesanya sír, annak mindig valami mély üzenete van – mondta a zarándoklat első állomásán, a Mátraverebély-Szentkúton celebrált

mise prédikációjában Grácián atya, hangsúlyozva: most olyan időket élünk, hogy van hová mennünk, a Jóisten sok mindent megenged. Van szabad akaratunk, induljunk el hát felé, mert ha nem így teszünk, megtapasztaljuk a bajokat. Miről szólnak a Mária-üzenetek? Menjetek a fiamhoz! Ő mindig Jézusról beszél – emlékeztetett a plébános, hozzátéve: Szűz Mária országaként különösképpen oda kellene figyelni arra, miért könnyezik égi édesanyánk.

Mert tényleg könnyezik. Erről Pásztón, a kis temetőkápolnában magunk is meggyőződhetünk: ott jártunkkor a Rosa Mystica-szobor szeme valóban fénylett a könnytől, amely azonban nem csordult le. A másik Mária-szobornak pedig az arca volt fényes egy - legördülő könnycseppnyi - sávban. Ismét egy hellyel több lett tehát a világban, ahol közvetlen közelről érezhetjük a Szűzanya jelenlétét – bár a legközelebb kétség kívül bennünk, a szívünkben van. Ott kell, hogy legyen.

A Mária-szobor arca fényes egy - legördülő könnycseppnyi - sávban

im

A Napba öltözött asszony

„Ekkor nagy jel tűnt föl az égen: egy asszony, akinek öltözete a nap volt, lába alatt a hold és a fején 12 csillagból álló korona” (Jel 12,1) – olvassa az Egyház Nagyboldogasszony ünnepén. Szűz Máriáról, a megdicsőült asszonyról van szó, akit üldöz a sátán. De nemcsak őt, hanem a fiát, Jézust és minden embert, aki követi őt. Ez az asszony mellénk áll, akik küzdünk a sátán gonosz cselvetései ellen. Segítségre van a nagy harcban.

Dávid Katalin művészettörténész gondolatiból idézek. Máriát még a kísértés sem érte el, ő a tiszta, a szeplőtelen. Isten anyjának egyedülállóan fontos szerepe van, amit vállalnia kell. Ő az egyetlen, akinek sátáni megkísértéséről nem tudunk. De mivel tudunk Szent Fia megkísértéséről, aki „mivel maga is kísértést szenvedett, tud segíteni azokon, akik a kísértéssel küzdenek” (Zsid 2,18).

Mária, mint édesanya mélysegesen átérezte fia megkísértését. Tudta, hogy az Egyház és a benne hívők a sátán célpontjai, és különös erejű támogatást nyújt a veszélyben élő kiszolgáltatott embereknek. Minden nap minden órájában mindenkire vigyáz ebben a nagy harcban.

Isten anyját a Mindenható végtelen kegyelméből nem fertőzte meg az ősbűn. Amikor ezért egyéni próbatételt kellett kiállnia, ami azt jelentette, hogy el kellett fogadnia a „lehetet-

lent”, a mindennél nehezebb próbatételt, hogy a végtelen Isten testesül meg benne, gyermeket fogant a Mindenható erejéből, kételkedés nélkül válaszolta az „igen”-t.

Csodálatos dolog, hogy a történelem valóságosan sorsdöntő pillanatában a sátán elvesztette éberségét. Nem volt jelen, hogy a templomi neveltetésből alig kilépett fiatal lányban kételkedést ébresszen, kihasználja alázatosságát, ami szerint méltatlan erre a feladatra és ezért az egyetlen, amit tehet, hogy visszautasítja az angyal szavait. Mária jól értelmezte az alázatosságot és Isten akaratát. Az ő ekkor elhangzott igenje által lett történelmi valósággá az emberiség üdvössége. Itt teljesült be az összülők bűnbeesésekor tett isteni ígéret, hogy egy asszony lesz az, aki széttiporja a kígyó fejét (Ter 3,15), aki elpusztítja a gonoszt.

A sátán egyetlen célja a megváltásból fakadó kegyelmek széttörésének és befogadásának megakadályozása, ami az ember részéről Krisztus végtelen isteni szeretetének elutasítását jelenti. Az, aki a teremtmények között egyetlenként érkezett büntől mentesen, mások megmentését és boldogságát akarja. Nem is tud mást tenni, hogy védelme pillanatra sem lankad velünk szemben.

Mária, az irgalmas anya számos alkalommal a Jelenések Könyve leírása szerint jelent meg.

Ez kifejezi hatalmát, szépségét és irántunk való könyörületét. Méltó volt arra, hogy teste ne lásson romlást, hanem megdicsőülve fölvetessék a Mennybe.

*Mint fényes hold, mint drága nap,
mint hajnalpír, mely most fakad,
száll az egek csúcsára
a Szeplőtelen Szűzanya.
Dicső trónjára érkezett,
királynő ég és föld felett,
ő szülte azt, ki tündökölt
a hajnalsillagnál előbb.
Az angyalok s az égiek
rendje fölé emeltetett,
Asszony, ki túlszárnyalta rég
a szentek minden érdemét.*

(középkori himnusz)

Székel János püspök beszéde

Porciunkula ünnepén, augusztus 2-án

1. rész

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Nagyon nagy örömmel és nagy szeretettel köszöntöm a ferences atyákat, testvéreket, paptestvéreket, az egész közösséget!

Hadd kezdjem az elmélkedést egy esettel, amely Kínában történt. Egy ember az élete egy pontján rendkívül elkeseredett. Azt érezte, hogy annyiszor a világban, a gonoszság győz. Annyi szép dolog van, ami lassanként tönkremegy, annyi házasság, ahol a szeretet lassanként kihuny. Annyiszor csalódott már másokban, néha önmagában is. Úgy érezte, hogy ő nem tud tovább küzdeni, földadja a küzdelmet, öngyilkos lesz. Azonban, mielőtt azonban ezt megtette volna, elhatározta, hogy elmegy egy öreg bölcshez, akinek a háza az óceán partján állt, egy hatalmas szikla tetején. El is ment, a bölcs hosszan hallgatta az ember fájdalmát, panaszát. Aztán, amikor az ember elhallgatott, a bölcs odalépett a tűzhelyhez, amelyben éppen nem égett a tűz. Kivett belőle egy marék hamut, és beleszórta egy pohár vízbe. A víz teljesen szürke lett, ihatatlan. Aztán az öreg bölcs megint odament a tűzhelyhez, megint kivett egy marék hamut, odalépett a háza ablakához, amely az óceánra nyílt, beleszórta a hamut a tengerbe. A hamu néhány másodperc alatt eltűnt. A víz újra, ugyanolyan kristálytisztá lett, mint azelőtt volt. Az öreg bölcs azt mondta a kétségbeesett embernek: Rajtad áll, hogy az életed olyan lesz, mint ez a pohár víz, vagy pedig tágas lesz szíved, mint a tenger.

Ha az ember csak önmagára építi az életét, a maga erejére, működésére, akkor az élete szűkös lesz, mint egy pohár víz. Az élet keserűségei, fájdalmai, kudarcai lassanként mindent megkeserítenek, elszürkítenek, mindent tönkre tesznek. Ha tudjuk a szívünket megnyitni a kegyelem, az Isten végtelen óceánja felé, ha tudjuk Őt beengedni az életünkbe, akkor a szívünk tágas lesz, mint a tenger. Akkor vele és általa tudunk győzni életünk fájdalmai fölött, szenvedései fölött. A lelki nap erre való, hogy kinyissuk a szívünket, a

kegyelem végtelen óceánja felé, engedjük, hogy Isten végtelen békéje betöltsön bennünket.

A Porciunkula búcsú a kegyelemmel való találkozás, az isteni kegyelem óceánjához való odalépés. A mai embernek, a mai világnak mindenekelőtt erre lenne szüksége. A mai társadalom, a mai nyugati társadalom elsősorban egy lelki, belső ürességgel küzd. Annak az oka, hogy egyre kevesebb házasság kötődik, egyre kevesebb gyermek születik. Ennek az oka mindenekelőtt az emberek szívében keresendő. A gyermekvállalás elsősorban nem pénz, hanem szív kérdése. Nagyanyáink, dédanyáink sokkal nagyobb szegénységben, sokkal több gyermeknek adtak életet. A gyermekvállalás elsősorban szív kérdése. Mai társadalmunknak erre lenne mindenekelőtt szüksége, szívünk megteljen kegyelemmel, túlsorduljon, hogy a fiatalok bátran merjék magukat elkötelezni, merjék az életüket odaadni, rádöbbenjenek arra, hogy

szeretetre születtek. Az ember akkor lesz boldog, ha sikerül az életét odaadnia.

Egy lelki nap erre való, hogy megnyissuk a szívünket fölfelé, engedjük, hogy Isten békéje betöltjön. A búcsú arra is hív, hogy tegyük le a bűneinket Isten végtelen irgalmának trónusa előtt, engedjük, hogy Ő megtisztítson, fölemeljen. Szent II. János Pál pápa mikor Európáról írt, akkor azt írta, hogy az Európát manapság eltöltő reményvesztettségnek egyik legfőbb oka, képtelenség a bűn beismerésére és a bűnbánatra. Mai, nyugati ember tagadja a bűnt, nem tud vele szembenézni, éppen ezért nem tudja átélni a bűnből való szabadulásnak a katarzist, a megtisztulását, a fölemelő pillanatát sem. Tagadja a rosszat, de pontosan ezáltal, elveszítette azt a jót is, amihez képest bármit rossznak mondhatnánk, elveszítette a katarzis lehetőségét is. A mai ember mindennél jobban szomjazik a kegyelemre, Isten megtisztító, fölemelő az emberi szívet betöltő, megtisztító ajándékára.

zen a tikkadt nyári napon, hatalmas hőségben a kegyelem forrásához jöttünk, hogy Isten betöltsen életünket. Csak Ő tudja betölteni.

A Porciunkula búcsú, a Szűzanya búcsú - az Angyalos Boldogasszony kápolnácska fölszentelésének napja - augusztus 2-a. Szent Ferenc különös kegyként kapta a pápától, hogy ezen a napon búcsút lehet nyerni, először csak Assisiben, aztán később a világ minden ferences templomában.

A mai elmélkedésben a Szűzanyáról szeretnék néhány gondolatot elmondani, aki a kegyelem felé az egész világot, saját szívét, az egész világot is ezáltal megnyitotta. Általa ölhetett testet Isten, általa léphetett be a világba. Mária egész élete egy hatalmas kinyitott ajtó volt Isten felé, akin keresztül Ő beléphetett történelmünkbe. A kegyelem általa öltött testet, ő volt a kapu, akin keresztül belépett. A Szűzanya alakjáról szeretnék elmélkedni.

Szent Máté evangélista elmondja Jézus születését, előtte elmondja hosszasan Jézus családfáját, Jézus őseit. Talán néha kicsit furcsa is végighallgatnunk ezt az evangéliumot, mit keres az evangéliumban a hosszú családfa, rengeteg név: Ábrahám nemzette Izsákot, Izsák nemzette Jákobot, és így tovább végig, egészen eljutva Józsefig. Azonban ha valaki jobban ismeri a Bibliát, ezek

mögött a nevek mögött lassanként kitárul számára egy rendkívül fájdalmas, szenvedésekkel teli történelem. Benne van ebben a családfában Jákob, a csaló, akinek már a neve is azt jelenti, hogy „csaló”, aki a vak édesapját - saját apját - becsapta, a bátyjától az elsőszülöttségi jogot elvette. Benne van ebben a családfában Ráháb, a jerikói utcanő. Benne van Dávid, aki megölette Uriást, így vette el annak a feleségét, Betsabét, így született Salamon király. Benne van Manassze és Ámon rettenetes, véres uralma. Benne van a babiloni fogság, annak minden szenvedésével. Benne van aztán a fogság után sok-sok évszázad, amikor a Dávid-i család egy jelentéktelen, elszegényedett, egyszerű családdá vált.

Egyáltalán nem egy dicsőséges történelem ez. Rengeteg bűnnel és fájdalommal teli történelem. Olyan, mint ami családjaink története, olyan, mint ami családfáink. Olyan, mint egy emberi családfa, amelyben van rengeteg boldogtalanság, nagyon sok olyan házasság, amelyben kihűlt a szeretet, nagyon sok csalódás, nagyon sok félreértés. Jézus családfája ugyan ilyen, mint a mi családfáink. A családfa elbeszélése aztán a legvégén megtörik. Addig az evangélista sorra mondja, melyik szülő nemzette a következő fiút. Azonban amikor Józsefhez ér, akkor ez sorozat megtörik, s azt mondja az evangélista, hogy Jákob nemzette Józsefet, aki jegyese volt Máriának, akitől született a Krisztusnak is mondott Jézus.

Jézus nem úgy születik, mint az eddigi nemzedékek. Nem emberi erőből. Jézus nem az emberi családfának egy gyönyörű, kicsike hajtása. Nem idelentről született, nem az emberi történelem gyümölcse, Jézus odafönről született, a Szentlélek erejéből. Nem emberi erőből. Ahogyan imádkozzuk is a Hiszekegyben, ...leszállott a mennyből, megtestesült a Szentlélek erejéből... Nem emberi erőből születik a Messiás, hanem odafönről kapott ajándék. S ahhoz, hogy Krisztus testet ölthessen, ahhoz kellett a Szűzanya igenje. Kellet valaki, aki egész lényével, Istennek szüntelenül igent mond.

Ahhoz, hogy Isten a maga létének teljességében, tisztaságában, szépségében, egész lényével ember lehessen, hogy valakinek a méhében jelen lehessen, testet ölthessen. Kellet valaki, aki egész lényével Istennek igent mond. Isten nem erőszak-

kal lépett a történelembe. Szent Bernát így mondja: Évszázadokon át kopogtatott az emberi-ség ajtaján. Várta, hogy lesz valaki, aki majd egész lényével ajtót nyit neki, beengedi Őt. Kellett Mária igenje, aki egész lényét kitárta fölfelé, az Isten felé. Szüntelenül kimondott, hatalmas IGEN volt az egész élete. Aki egészen tiszta volt, a gonoszt egy életen át eltiporta, arra nemet mondott. Mária igenje által ölthetett testet az Isten. Enélkül az Úr Isten nem tudott a világunkba belépni, Mária igenje kellett a megtestesülés titkához, csodájához. Szent Ágoston így mondta: A Szűzanya először foganta szívében az Istent, és utána fogadta testében, a méhében az Istent. Először a szíve telt meg teljesen, föltétel nélkül, totálisan Isten kegyelmével, szépségével. Ez által ölthetett testet a Mindenható Isten. Ettől fordul meg a fájdalmas családja.

Kedves testvérek! Ez ugyanígy van a mi családjaink történetében is. Egy fájdalmas családi történet akkor tud megfordulni, ha vannak benne olyan emberek, mint Mária, akik az egész lényüket kitárják az Istennek, és ebbe a fájdalmas családtörténetbe Őt beengedik, hogy Krisztus gyógyítson, alakítson, formáljon. Kellenek hozzá olyan feleségek, akik tudnak nehézségek, fájdalmak, sérelmek között is igent mondani a férjükre, gyermekeikre. Kellenek olyan férfiak, akik tudnak nehézségek között is igent mondani a feleségükre, iránta való szeretetre, udvarlásra, kedvességre. Ilyen igenek által léphet újra be a történelembe az Isten.

Mit jelent Istenre igent mondani? Hogyan tehetjük ezt meg konkrétan? A Szűzanyát akkor ismerjük hitelesen, hogyha ezt az igent, amit ő kimond, mi is újra és újra kimondjuk a magunk életében. De hogyan tehetjük ezt meg konkrétan a hétköznapi életben? Az igen jelenti először is az, hogy igent mondok Istenre. Igen mondok arra, hogy Őt mindenekfölött szeretem. Ahogyan tanít erre a Biblia legfontosabb, legnagyobb, leghatalmasabb, parancsa, amely így szól: „Halld, Izrael! Az Úr, a mi Istenünk, egyetlen Úr! Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből! Ez a legnagyobb, első parancs. (vö. MTörv 6,4-5; Mk 12,29)

Tudom-e Isten imádni, mindenekfölött? Fel-

fogni az Ő nagyságát, szépségét, igazságát? Tudok-e Istennek időt adni? Még hozzá a legfontosabb, leghelyesebb időket, minden napnak az első pillanatait Őhozza visznek-e? Tudok-e újra és újra megállni, a napokban lelassítani, övele egyé lenni?

A híres zeneszerzőt, Haydnt kérdezték egyszer, nagyon idős korában, ámulva azon, hogy mennyi gyönyörű szép dallamot komponál, szerez még időskorában is. Valaki megkérdezte tőle, hogy mi ennek a titka, hogy, hogy nem merül ki benne az ihlet? Mire Haydn nem válaszolt semmit. Azt mondta a vendégének - aki a kérdést fölvetette - jöjjön velem! Fölálltak, végimentek a lakásban egy folyosón, s a végén volt egy kicsike ajtó. Haydn kinyitotta, ott volt egy kicsike szoba. A szobában nem volt más, csak egy hatalmas nagy kereszt és egy szék. És Haydn azt mondta: Ha nagyon keserűnek, üresnek érzem magam, akkor mindig bejövök ide a szobába, leülök Jézus keresztje elé, fél órára, egy órára, kiöntöm előtte a szívemet. Soha nem jövök ki ebből a szobából úgy, hogy Jézus ne töltötte volna meg kegyelmével, békéjével, amit senki más nem tud adni, csak Ő. S amit senki nem tud tőlem elvenni. Ez a dallamaimnak a titka.

Hirdetések

- Augusztus 13-án, vasárnap Andrásridán Szent-ségimádási nap lesz.
- 15-én, kedden Nagyboldogasszony parancsolt ünnep.
- 20-án, vasárnap Szent István ünnepén 9.30-kor Andrásridán és itt templomunkban ünnepi szentmise tartunk, melynek végén kenyér megáldására kerül sor. Ezen a napon a városi ünnepség az előző évekhez hasonlóan ferences templomunkban lesz megtartva, amelyen fellép a csíksomlyói Árvácska együttes is. Szintén ezen a napon 11.00 órakor Egerszeghegyen búcsúi szentmisét tartunk.
- Szeptember 3-án, vasárnap a 9.30-as szentmisén Veni Sancte-t tartunk kérve a Szentlélek segítségét az új iskolaévre.
- Szeptembertől hétfőn és szerdán is lesz reggel 7 órakor szentmise. Andrásridán viszont a szerdai hétköznapi szentmise elmarad.
- Szeptember 10-én 11.00 órakor Egerszeghegyen búcsúi szentmise lesz.

Anyakönyvi hírek júliusban

Kereszteltek:

Tóth Bálint Benett, Kozma Flóra, Göncz Áron,
Tamás Hanna Kira, Sipőcz Kiara Klára,
Smodics Boglárka Lili, Major Boglárka,
Velencei Zsolt Nolen Noé,
Barabás Levente Sándor, Jóni Milán,
Solymosi Mendi Vanessza Bernadett,
Lukács Anna, Méhes Lara, Hány Nóra,
Tarlac Dominik Pál, Németh Flóra Bella,
Salamon Janka

Házassultak:

Tóth Attila - Tornyos Zsuzsanna, Pál Attila -

Büki Nikolett, Kassai Tamás István – Harmath Katalin

Elhunytak:

Benkő László Albert, Mánfai László,
Perlaki Gézané/Mihályi Mária,
Takács Jenőné/Bolla Bernadett,
Takács Zoltán, Papp Sándorné/Leposa Gizella,
Horváth Antal, Bujtor János,
Molnár Istvánné/Kámán Mária, Tóth Ferenc,
Ferenc Józsefné/Agg Beáta Erzsébet,
Óvári Gyuláné/Németh Amália

Plébánia iroda nyitva tartása:

Hétfő: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Kedd: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Szerda: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Csütörtök: 8.00-11.00 és 14.00-18.00
Péntek: 8.00-11.00
Telefon: +36 (92) 315-143
E-mail: zala@ferencesekzeg.hu
web: www.ferencesekzeg.hu

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Ferences Plébánia havilapja
8900 Zalaegerszeg, Gasparich u. 1.

Felelős Kiadó: Fr. Ocsovai Grácián OFM
Szerkesztés, kivitelezés:
Szulyovszky Endre, RITEND Bt.

Ára: 200 Ft

Megjelenik minden hónap második vasárnapján.

web: www.ferencesekzeg.hu